

जङ्गमञ्चैव सर्वं प्राणस्य भोजनमिति” मनुना जङ्गम-
स्याप्यन्नलोकोः ।

अन्नकिट्ट न० ईत० । अन्नपाकशब्दे वक्ष्यमाणे अन्नमलभेदे ।
अन्नकोष्ठ पु० अन्नस्य ब्रीह्यादेः स्वल्पं कोष्ठमिव अल्पार्थं कन् ।
(कुटी) इति ख्याते धान्यादेः स्थापनस्थाने ।

अन्नद लि० अन्नं ददाति दा-क । अन्नदातरि “वारिद-
स्तृप्तिमाप्नोति सुखमन्नमन्नद” इति मनुः । अन्नपूर्णाख्य-
देवीभेदे स्त्री तत्पूजादि अन्नदाकल्पपन्थे दृश्यम् ।

अन्नदास पु० अन्नेन पालितो दासः । अन्नमात्रलाभेन
प्राप्तदासत्वे भक्तदासे (पेटभाता) अन्नस्य दासमात्रे च,
“अन्नस्य पुरुषो दास” इति भारते पुरुषस्य अन्नहेतुनैव
दासत्वोक्तः ।

अन्नदोष पु० अन्नस्य भोजनप्रतिपह्नादिकतः दोषः पाप-
विशेषः, धातुवैषम्यं वा । अभक्ष्यान्नभक्षणजनिते अपाह्ना
न्नप्रतिपह्नजनिते च पापहेतौ अपथ्यभोजनजधातुवैषम्यजनिते
च दोषभेदे “आलस्यादन्नदोषाच्च सृत्त्युर्विप्रान् जिघांसति”
मनुः । अभक्ष्याण्यन्नानि द्विविधानि सृत्त्यादौ निषिद्धतया
उक्तानि, तानि च अभक्ष्यशब्दे वक्ष्यन्ते । वैद्यके रोग-
निदानतया उक्तानि च, तानि धातुवैषम्यसम्पादनद्वारा
रोगनिदानतया वैद्यके प्रसिद्धानि यथा मन्दाग्नेः शुर्व-
न्नादीनि ।

अन्नपाक पु० ईत० । अन्नस्य ब्रीह्यादेर्लौकिकदहनेन
विलिख्यनुकूलव्यापाररूपे पचने, भुक्तान्नस्य जठरानलेन रस-
रक्तादिरूपान्तरापादने च तत्र लौकिकपाकः चूल्गापरि-
स्थापनपूर्वार्धः सन्तापनादिलौकिकसिद्धः । जाठरपाको यथा
पटाध्यादर्शे योगार्थवे । “आयुष्यं भुक्तमाहार स वायुः
कुरुते द्विधा सप्रविश्यान्नमध्यन्तु पृथक् किट्टं पृथग्जलम् ।
अग्नेरूर्ध्वं जलं स्थाप्य तदन्नं च जलोपरि । जलस्याधः स्वयं
प्राणः स्थित्वाग्निं धमने गनैः । वायुना ध्मायमानो-
ऽग्निरत्युष्णं कुरुते जलम् । अन्नं तदुष्णतोयेन सम-
न्तात् पच्यते पुनः । द्विधा भवति तत् पक्कं पृथक् किट्टं
पृथग्जलम् । रसेन तेन ता त्नाद्धीः प्राणः पूरयते पुनः ।
प्रतर्पयन्ति सम्पूर्णास्ताश्च देहं समन्ततः । रसः स नाद्धी-
मध्यस्थः शरीरे चोष्णश्च भृशम् । पच्यते पच्यमानस्तु भवेत्
पाकद्वयं पुनः । चक्षुर्वेदः समन्ताच्च रुधिरं च प्रजायते”
इति त्वगादिधातुपाकस्तु ४८ पृष्ठे उक्तः ।

अन्नपान न० अन्नस्य अन्धवह्यार्थमात्रस्य पानसमभोगः ।
यावददनीयादिमन्त्रे, “अग्रातोऽन्नपानविधिधाध्यायं व्या-

ख्यास्याम” इति प्रतिज्ञाय “तस्याशितपीतलीढस्त्रादि-
तस्य नानाद्रव्यात्मकस्त्रेति” सुश्रुते उक्तत्वात् सर्वेषामन्न-
पानत्वम् ।

अन्नपूर्णा अन्नं पूर्णं यया । देवीभेदे “अन्नपूर्णे ! सदापूर्णे ! शङ्कर
प्राणबल्लभे ।। ज्ञानवैराग्यसिद्धयर्थं भिक्षां मे देहि पार्वतीति,
शङ्कराचार्यः । एषा च काशीश्वरगृहिणी काशीखण्डे
एतस्याभूरिशो वर्त्तनम् ।

अन्नपूर्णे श्वरी स्त्री भैरवीभेदे, तन्त्रसारेऽस्या विवरणम् । अन्न-
पूर्णाशामपि “भिक्षां देहि कपावलोकिनकरी मातान्न-
पूर्णे श्वरीति” शङ्कराचार्यः ।

अन्नप्राशन “न० प्रहृष्टं विधानेन प्रथमसाशनं प्राशनं ईत० ।
पठाष्टमसासादौ बालकादेर्विधानेन प्रथममन्नभोजने ।
“पठेऽन्नप्राशनं मासि यद्वेष्टं सङ्गलं कुले” इति मनुः ।

“ततोऽन्नप्राशनं षष्ठे मासि कार्यं यथाविधि । “अष्टमे
वायस्य कर्त्तव्यं यद्वेष्टं सङ्गलं कुले” इति स्मृत्यन्तरम् । पथ
इति सुख्यकल्प इति रघु० । तत्रायं विशेषः कृत्य-
चिन्तामणौ । “अन्नस्य प्राशनं कार्यं मासि षष्ठेऽष्टमे
बुधैः स्त्रीष्वान्त पञ्चमे मासि सप्तमे प्रजगौ” सुनिः ।
तत्र विहिततित्थ्यादि यथा

“षष्ठे मासि निशाकरे शुभकरे रिक्तेतरे वा तिथौ सौम्या-
दित्यसितेन्दुजीर्वादिष्वे पक्षे च कृष्णेतरे । प्राजेशादिति
पौष्णवैष्णवयुगैर्हस्तादिषट्कोसरैराग्नेयाप्यतिपैत्रभैश्च नि-
तरामन्नादिमन्त्रः शुभ इति, भुज० भी० । प्राजेशादयश्च
रोहिण्यादयः ४:५,७,८,२७,१,२२,२३,१३,१४,१५,
१६,१७,१८,१२, २१,२६,३,२०,१०, । तथाचैतन्मि-
तानि नक्षत्राणि तत्र । विहितानि । तत्र वर्ज्यानि ।
“द्वादशीसप्तमीनन्दारिक्तापु पञ्चपर्वसु । बलमायुर्द्युशोक्-
न्यात् शिम्बूनामन्नभक्षणम् । कृत्यचि० । “वेधं सर्वत्र
वर्जये”दिलुक्तेनेत्यत्रवेधस्यापि तत्र वर्ज्यता ।

अन्नभक्त लि० अन्नार्थं भक्तः दासः । अन्नमात्रदानेन प्रतिपा-
दिते दासभेदे भक्तदासे विष्टतिरस्य दासशब्दे दृश्या ।

अन्नमय पु० अन्नस्य विकारः अन्न+विकारार्थे मयट् । स्थूलश-
रीरे । स्थूलशरीरस्य अन्नविकारत्वाद् अन्नमयत्वम् अतएवोक्तम्,
“पितृभुक्तान्नजाहीर्याज्जातोऽन्नेनैव वर्द्धते, देहः सोऽन्नमयो-
नात्मा प्राक् चोर्जं तदभावत इति” पृथ्वीकृतिः “सवा एष
पुरुषोऽन्नरस” इति श्रुतौ अन्नरसलोकेत्यस्य अन्नमय-
त्वम् । “अन्नाद्देतः रेतसः पुरुषः” इति श्रुतौ च देहस्यान्न-
मयत्वे प्रक्कारोदर्शितः ॥ अन्नविकृतिभावे लि० । “अन्नमयं